Lietas Nr. 132049115
Lietas arhīva Nr. 1-0491-15/2

SPRIEDUMS
Latvijas Republikas vārdā

2015. gada 29. decembrī

Rīgas pilsētas Ziemeļu rajona tiesa
šādā sastāvā: tiesnese I.Meldere
rakstveida procesā Jēzusbaznīcas ielā 6, izskatīja administratīvā pārkāpuma lietu, kas ierosināta pēc /pers. A/ sūdzības par Rīgas pašvaldības policijas priekšnieka /pers. B/ 2015. gada 1. oktobra lēmuma Nr. RPP-15-31-ls atcelšanu.

Aprakstošā daļa

2015. gada 16. oktobrī tiesā saņemta ar 2015. gada 15. oktobra Rīgas pašvaldības policijas (turpmāk arī – Iestāde) pavadvēstuli tiesai pēc piekritības pārsūtītā sūdzības iesniedzēja /pers. A/ (turpmāk arī - sūdzības iesniedzējs) sūdzība Nr. 658/12-9/2 par Rīgas pašvaldības policijas priekšnieka /pers. B/ 2015. gada 1. oktobra lēmuma Nr. RPP-15-31-ls (turpmāk arī – Lēmums) atcelšanu, ar kuru tika nolemts atstāt spēkā Rīgas pašvaldības policijas Ziemeļu pārvaldes 2015. gada 11. septembra lēmumu Nr. RPZR-15-325-ls, ar kuru izbeigta lietvedība administratīvā pārkāpuma lietā.

Sūdzības iesniedzējs norāda, ka Lēmumam nepiekrīt, uzskata to par prettiesisku, un lūdz Lēmumu atcelt, sodīt Rīgas domes pilnvarnieku /pers. C/ par huligāniskām rīcībām un atzīt sūdzības iesniedzēju par cietušo.

Norāda, tostarp, ka /pers. C/ 2015. gada 30. augustā prasīja sūdzības iesniedzējam un viņa viesiem, ko viņi dara dārzā un vai viņiem ir atļauja no īpašnieka Rīgas domes un /pers. D/, un tā kā viņi visi krievi, tad, lai pamet dārzu, jo īpašniece /pers. D/ ir latviete, pēc kā visi viņam uzbļāva, ka (..) nacistam-fašistam-mocītājam te arī nav ko darīt, ... fašistiem nāve (..). Savukārt /pers. A/ nepiedalījās, jo viņam bija saprotams, ka šo provokāciju pasūtīja /pers. C/. Taču /pers. A/ paņēma diktafonu un videokameru, bet viesi notiekošo ierakstīja un fotografēja ar mobilo telefonu. Policijas darbiniekiem tika sniegti paskaidrojumi un lūgts sodīt /pers. C/ par huligānismu sakarā ar apzināti nepamatotu speciālo dienestu izsaukšanu, t.i., pēc Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 172. panta 2. punkta un 167. panta un 202. panta.

Norāda, ka savā sūdzībā (sūdzība Nr. 658/12-9) Iestādei lūdza sodīt /pers. C/ par huligānismu, jo viņš skaļi visiem paziņoja, ka ierodas kā Rīgas domes pārstāvis, un lūdza sodīt par viltus izsaukumu, par psiholoģiskā stresa radīšanu un atzīt /pers. A/, viņa ģimeni un visus viesus par cietušajiem. Uzskata, ka Lēmumā nav ņemts vērā, ka /pers. C/ nebija deleģēti pienākumi kā Rīgas domes pilnvarniekam, līdz ar ko Lēmumā informācija apzināti vērtēta tā, lai neatzītu un reabilitētu Rīgas pašvaldības policijas bezdarbību un /pers. C/ teroru, un nepareizi izvērtēta situācija.

2015. gada 28. novembrī lietas dalībniekiem tika nosūtīts paziņojums par rakstveida procesu.

Tiesā 2015. gada 4. novembrī saņemts sūdzības iesniedzēja lūgums izskatīt sūdzību mutvārdu procesā, kas ar tiesneses 2015. gada 11. novembra lēmumu noraidīts.

Lietā netika saņemti Iestādes rakstveida paskaidrojumi.

Lietā rakstveida procesā netika konstatēta nepieciešamība izprasīt sūdzības iesniedzēja pieprasītos pierādījumus – /pers. D/ 2010. gada 5. maija iesniegumu no Rīgas pašvaldības policijas un Rīgas Mājokļu un vides departamenta, jo tiem nav nozīme lietas pareizā izlemšanā, atbilstoši Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 243. panta pirmajai daļai, un netika konstatēta nepieciešamība pievienot DVD-R matrici ar 2015. gada 30. augusta ierakstiem, jo tiesai atsūtītajā lietā jau atrodas foto-izdrukas.

Motīvu daļa

Tiesa, Latvijas APK 289.^{6}pantā reglamentētās kompetences ietvaros, izvērtējusi lietas materiālos esošos rakstveida pierādījumus, secina, ka Lēmums ir atstājams negrozīts, bet sūdzība ir noraidāma.

Ar Rīgas pašvaldības policijas Ziemeļu pārvaldes priekšnieka A. Puncuļa 2015. gada 11. septembra lēmumu nolemts izbeigt lietvedību administratīvā pārkāpuma lietā Nr. RPZR-15-912-AL, kas uzsākta saistībā ar 2015. gada 31. augusta RPP reģistrēto /pers. A/ Iesniegumu Nr. I-30/RPP-15-382-pi (/pers. A/ sūdzība Nr. 658/12-2); pieņemto lēmumu nosūtīt /pers. A/ un informēt, ka lēmumu par lietvedības izbeigšanu administratīvā pārkāpuma lietā saskaņā ar LAPK 238.^{1}panta (lietvedības uzsākšana administratīvo pārkāpumu lietās) trešajā daļā noteikto kārtību ir tiesības pārsūdzēt /adrese/, desmit darba dienu laikā no lēmuma paziņošanas dienas.

Tiesa konstatē, ka saskaņā ar minēto lēmumu nolemts izbeigt lietvedību administratīvā pārkāpuma lietā Nr. RPZR-15-912-AL pamatojoties uz Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa (turpmāk arī – Latvijas APK) 239. panta (apstākļi, kas nepieļauj lietvedību administratīvā pārkāpuma lietā) pirmās daļas 1. punktu, kurā noteikts, ka lietvedību administratīvā pārkāpuma lietā nevar iesākt, bet iesāktā lietvedība jāizbeidz, ja nav bijis notikuma vai tajā nav administratīvā pārkāpuma.

No apstrīdētā Lēmuma redzams, ka 2015. gada 1. oktobrī Rīgas pašvaldības policijas priekšnieks /pers. B/ izskatīja /pers. A/ 2015. gada 21. septembra sūdzību par Rīgas pašvaldības policijas Ziemeļu pārvaldes priekšnieka A. Puncuļa 2015. gada 11. septembra lēmumu, un atstāja lēmumu negrozītu, norādīja, ka šo lēmumu ir tiesības pārsūdzēt rajona (pilsētas) tiesā pēc savas dzīvesvietas 10 darba dienu laikā no lēmuma paziņošanas dienas. Sūdzības iesniedzējs lūdza sodīt /pers. C/ par huligānismu, par viltus izsaukumu, par psiholoģiskā stresa radīšanu, atzīt /pers. A/ ģimeni un visus viesus par cietušajiem.

Saskaņā ar Latvijas APK 288. panta pirmo daļu augstākas iestādes pieņemtu lēmumu persona, kura saukta pie administratīvās atbildības, kā arī cietušais var pārsūdzēt rajona (pilsētas) tiesā pēc deklarētās dzīvesvietas (..).

Tā kā sūdzības iesniedzējam Iestāde tieši norādīja, uz viņa tiesībām pārsūdzēt Lēmumu, tad sūdzība tika pieņemta izskatīšanai tiesā, lai arī sūdzības

iesniedzējs nav ne persona, kas saukta pie administratīvās atbildības, ne cietušais lietā.

No apstrīdētā Lēmuma un lietas materiāliem redzams, ka sūdzības izskatīšanas laikā tika vērtēti Iestādes rīcībā esošie materiāli kopsakarā ar spēkā esošajiem normatīvajiem aktiem.

Lietā nepastāv strīds par to, ka attiecīgajā vietā un laikā – 2015. gada 30. augustā adresē /adrese A/, pagalmā (dārzā) atradās sūdzības iesniedzējs (ar ģimeni, radiniekiem un viesiem), un /pers. C/, pēc kura izsaukuma ieradās Rīgas pašvaldības policijas darbinieki. Minēto apstiprina arī lietā esošais Rīgas pašvaldības policijas Ziemeļu pārvaldes kārtībnieka U. Taubes 2015. gada 30. augusta dienesta ziņojums, kurā norādīts, ka tika veikta foto fiksācija. Savukārt ar Rīgas pašvaldības policijas Ziemeļu pārvaldes inspektores I. Priedītes 2015. gada 3. septembra ziņojumu apstiprinās, ka saskaņā ar 2015. gada 31. augustā saņemto /pers. A/ sūdzību Nr. 658/12-2, uzsākta lietvedība administratīvā pārkāpuma lietā saskaņā ar Latvijas APK 202. panta pirmo daļu, bet pēc pārrunām ar /pers. C/, ar 2015. gada 10. septembra ziņojumu tiek lūgts izbeigt lietvedību administratīvā pārkāpuma lietā Nr. RPZR-15-912-AL, saskaņā ar Latvijas APK 239. panta pirmās daļas 1. punktu.

Latvijas APK 202. panta pirmā daļa noteic, ka par ugunsdzēsības un glābšanas, policijas, neatliekamās medicīniskās palīdzības vai citu speciālo dienestu apzināti nepamatotu izsaukšanu - uzliek naudas sodu fiziskajām personām no trīsdesmit pieciem līdz simt četrdesmit *euro*, bet juridiskajām personām - no simt četrdesmit līdz tūkstoš četrsimt *euro*.

Lai pierādītu personas vainu administratīvā pārkāpuma izdarīšanā ir nepieciešams konstatēt administratīvā pārkāpuma sastāva pazīmes - subjektu, subjektīvo pusi, objektu un objektīvo pusi. Ja kāda no administratīvā pārkāpuma sastāva pazīmēm nav konstatēta, tad personu nevar saukt pie administratīvās atbildības. Latvijas APK 202. pantā minētā administratīvā pārkāpuma sastāvu veido: objekts - sabiedriskā drošība un kārtība; objektīvā puse - aktīva rīcība, kas izpaužas apzināta speciālo dienestu nepatiesa izsaukšanā; subjekts - atbilstoši Latvijas APK 12. pantam pie administratīvās atbildības saucama persona, kura sasniegusi 14 gadu vecumu; subjektīvā puse - ar nodomu izdarīts pārkāpums.

Saskaņā ar Latvijas APK 10. pantu administratīvais pārkāpums atzīstams par izdarītu ar nodomu, ja persona, kas to izdarījusi, ir apzinājusies savas darbības vai bezdarbības prettiesisko raksturu, paredzējusi tās kaitīgās sekas un vēlējusies vai apzināti pieļāvusi šo seku iestāšanos. No minētās normas izriet, ka Latvijas APK 10. pants, analoģiski kā krimināltiesībās, nošķir divus nodoma veidus: tiešu nodomu un netiešu nodomu, kas atšķiras tikai pēc gribas izpausmes attiecībā pret darbību un bezdarbību un kaitīgajām sekām. Tieša nodoma gadījumā vainīgā persona vēlas seku iestāšanos, bet pastāvot netiešam nodomam - savas darbības vai bezdarbības kaitīgās sekas nevēlas, taču apzināti tās pieļauj. Tieša un netieša nodoma gadījumā personas intelektuālā attieksme pret nodarījumu ietver vienus un tos pašus psihiskās darbības rādītājus apzināšanos, ka darbība vai bezdarbības akts ir nepieļaujami un kaitīgi un paredz šo kaitīgo seku iestāšanos *(sk. Krimināllikuma zinātniski praktiskais komentārs. Sevišķā daļa. Zinātniskais redaktors Dr.hahl. iur. prof. U.Krastiņš. Rīga: AFS. 2007).*

Kā izriet no Latvijas APK 202. panta dispozīcijas, tad administratīvo pārkāpumu, kurš izpaužas kā apzināti nepatiesa speciālo dienestu izsaukšana, var izdarīt tikai ar tiešu nodomu. Uz minēto apstākli norāda tiesību normā iekļautā kvalificējošā pazīme "apzināti nepatiesa". Savukārt apzināšanās nozīmē to, ka persona administratīva pārkāpuma brīdī apzinās un saprot nodarījuma faktiskos apstākļus un iespējamās sekas - noteikta kaitējuma nodarīšanu ar Latvijas APK aizsargātam interesēm, proti, persona saprot nodarījuma kaitīgumu noteiktām interesēm, balstoties uz dzīves pieredzi, erudīciju, izglītību, vispārējo kultūras līmeni, tiesisko apziņu u.c. *(sal. Krimināllikuma zinātniski praktiskais komentārs. Sevišķā daļa. Zinātniskais redaktors Dr.habil. iur. prof. U.Krastiņš. Rīga: AFS, 2007).*

Tādejādi Latvijas APK 202. pantā paredzēto administratīvo pārkāpumu persona var izdarīt tikai ar tiešu nodomu, proti, persona apzinās, ka tā izsauc speciālo dienestu nepatiesi, ar nolūku sniedzot nepatiesas ziņas. No Latvijas APK 202. panta dispozīcijas izriet, ka minētais administratīvais pārkāpums ir pabeigts ar brīdi, kad apzināti nepatiesu izsaukumu saņēmis speciālais dienests.

No lietas materiāliem kopumā redzams, ka Rīgas pašvaldības policijas Ziemeļu pārvaldes darbinieki, saskaņā ar /pers. C/ telefoniski sniegto informāciju, 2015. gada 30. augustā veica nekustama īpašuma /adrese B/, apsekošanu, un konstatēja, ka minētā nama iekšpagalmā, dārzā zem uzstādītās nojumes pie galda ir sapulcējušās personas, kuras ēd un atpūšas, un notikuma vietā sabiedriskās kārtības noteikumu pārkāpšana netika konstatēta.

No lietai pievienotā 2015. gada 9. septembra profilaktisko pārrunu protokola ar /pers. C/ redzams, ka viņš noliedza /pers. A/ sūdzībā Nr. 658/12-2 minētos faktus par apzināti nepamatotu speciālo dienestu izsaukšanu, un paskaidroja, ka 2015. gada 30. augustā izsauca Rīgas pašvaldības policijas darbiniekus sakarā ar to, ka /adrese/, pagalmā svešas personas lieto alkoholiskos dzērienus. Tāpat no lietas materiāliem redzams, ka /pers. C/ ir mājas /adrese/, pārvaldnieks, kā arī no sūdzības iesniedzēja sūdzībai pievienotā 2010. gada apsaimniekošanas un pilnvarojuma līguma redzams, ka /pers. C/ nodots pārvaldīšanā šis nekustamais īpašums. No lietas materiāliem un Rīgas pašvaldības policijas Ziemeļu pārvaldes iegūtajiem pierādījumiem nav konstatējami tādi pierādījumi, kas norādītu uz /pers. C/ iespējamo administratīvo pārkāpumu, kas varētu tikt kvalificēts pēc Latvijas APK 202. panta – apzināti nepatiesa speciālo dienestu izsaukšana.

Savukārt Latvijas APK APK 239. panta pirmās daļas 1. punkts noteic, ka lietvedību administratīvā pārkāpuma lietā nevar iesākt, bet iesāktā lietvedība jāizbeidz, ja nav bijis notikuma vai tajā nav administratīvā pārkāpuma sastāva.

Līdz ar ko, tiesas ieskatā, no Rīgas pašvaldības policijas Ziemeļu pārvaldes iegūtajiem pierādījumiem nav konstatējami tādi pierādījumi, kas norādītu uz /pers. C/ iespējamo administratīvo pārkāpumu, kas varētu tikt kvalificēts pēc Latvijas APK 202. panta – apzināti nepatiesa speciālo dienestu izsaukšana.

Kā norādīts Lēmumā, no Iestādei adresētās sūdzības Nr. 658/12-9 pielikumā pievienotās Valsts policijas Rīgas reģiona pārvaldes Rīgas Ziemeļu iecirkņa 2015. gada 14. septembra atbildes Nr. 20/10/12-R-925, R-926, R-960 „Par iesnieguma izskatīšanas rezultātiem" (turpmāk arī - VP atbilde), kas adresēta /pers. A/, noskaidrots, ka VP atbildē ir sniegta informācija, izvērtējot un nekonstatējot /pers. C/ rīcībā 2015. gada 28. augustā un 2015. gada 30. augustā /adrese/, likumpārkāpumu.

Iesniegumu likuma 7. panta pirmās daļas 5. punkts nosaka, ka iestāde ir tiesīga atstāt iesniegumu bez izskatīšanas, ja atbilde uz iesniegumu ir dota iepriekš, un tā saturs attiecībā uz iepriekšējā iesniegumā norādītajiem tiesiskajiem vai faktiskajiem apstākļiem pēc būtības nav mainījies.

Ņemot vērā minēto, Iestāde informēja, ka sūdzībā Nr. 658/12-9 norādītie apstākļi ir iepriekš izvērtēti un /pers. A/ sniegta atbilde Paziņošanas likuma noteiktā kārtībā.

Sūdzības iesniedzējs lūdz tiesu atzīt viņu par cietušo.

Latvijas APK 261. panta pirmās daļas pirmais teikums nosaka, ka cietušais administratīvā pārkāpuma lietā var būt fiziskā vai juridiskā persona, kurai ar administratīvo pārkāpumu radīts kaitējums, proti, morāls aizskārums, fiziskas ciešanas vai mantisks zaudējums; otrā daļa nosaka, ka pēc personas izteikta lūguma šo personu par cietušo atzīst institūcija (amatpersona), kura ir tiesīga izskatīt administratīvā pārkāpuma lietu. Lēmumu par personas atzīšanu par cietušo var noformēt arī rezolūcijas veidā.

No lietas materiāliem redzams, ka sūdzībā Nr. 658/12-2 lūgums atzīt personu par cietušo nebija izteikts, kā arī Rīgas pašvaldības policijas Ziemeļu pārvaldes priekšnieks A. Punculis rezolūcijas veidā nav noformējis lēmumu par personas atzīšanu par cietušo. Līdz ar ko Iestādei, izskatot sūdzību Nr. 658/12-9, nebija tiesisks pamats Lēmumā skatīt /pers. A/ lūgumu atzīt par cietušo administratīvā pārkāpuma lietā.

Pārbaudījusi lietas materiālus un izvērtējusi Lēmuma pamatojumu kopsakarā ar sūdzības iesniedzēja sūdzībā ietvertiem argumentiem, tiesa atzīst, ka Iestādes konstatētie faktiskie un tiesiskie apstākļi, uz tiem balstītie secinājumi ir pareizi, un tā kā no Rīgas pašvaldības policijas Ziemeļu pārvaldes

iegūtajiem pierādījumiem nav konstatējami tādi pierādījumi, kas norādītu uz /pers. C/ iespējamo administratīvo pārkāpumu, kas varētu tikt kvalificēts pēc Latvijas APK 202. panta, tad pamatoti piemērojams Latvijas APK APK 239. panta pirmās daļas 1. punkts.

Tiesa atzīst, ka iestāde Lēmumā pilnīgi un vispusīgi izvērtēja visus lietā esošus pierādījumus, kā arī lietā bija saņemti Iestādes darbinieka rakstveida ziņojumi, veikta fotofiksācija, kā arī Iestāde, tostarp deva savu vērtējumu par sūdzībā norādītajiem apstākļiem, un izvērtēja sūdzības iesniedzēja norādītos argumentus, izskatot sūdzību atbilstoši Latvijas APK prasībām.

Lietas izskatīšanas laikā nav konstatēti fakti, kas liecinātu par to, ka Iestādes darbinieks tieši vai netieši, kaut kādu personīgu motīvu vadīts, būtu personīgi ieinteresēts izbeigt lietvedību administratīvā pārkāpuma lietā, nav konstatēti apstākļi, kas liktu apšaubīt iestādes darbinieka objektivitāti.

Ņemot vērā visu minēto, sūdzība nav pamatota.

Atbilstoši Latvijas APK 289.^{12} panta otrajai daļai, rajona (pilsētas) tiesa, izskatot sūdzību vai protestu administratīvā pārkāpuma lietā, taisa vienu no šādiem spriedumiem: 1) atstāj lēmumu negrozītu, bet sūdzību vai protestu noraida; 2) atceļ lēmumu un izbeidz lietu; 3) atceļ lēmumu un taisa spriedumu, ar kuru konstatē personas vainu administratīvā pārkāpuma izdarīšanā, un uzliek sodu; 4) groza soda mēru ietvaros, kas paredzēti normatīvajā aktā par atbildību par administratīvo pārkāpumu.

Pie šādiem apstākļiem tiesa atzīst, ka Iestādes 2015. gada 1. oktobra lēmums Nr. RPP-15-31-ls atstājams negrozīts.

Rezolutīvā daļa

Ņemot vērā minēto un saskaņā ar Latvijas APK 1.pantu, 8.pantu, 9.pantu, 243.pantu, 244.pantu, 289.^{6}pantu, 289.^{12}panta otrās daļas 1.punktu, 289.^{13}pantu, 289.^{17}pantu, 289.^{18}pantu, tiesa

nosprieda

Atstāt negrozītu Rīgas pašvaldības policijas priekšnieka /pers. B/ 2015. gada 1. oktobra lēmumu Nr. RPP-15-31-ls, bet /pers. A/ sūdzību noraidīt.

Spriedumu var pārsūdzēt Rīgas apgabaltiesai 10 darba dienu laikā no sprieduma paziņošanas dienas, iesniedzot apelācijas sūdzību Rīgas pilsētas Ziemeļu rajona tiesā.

Tiesnese I.Meldere